

Livet på fattigstuga

Fritz och Alfred arbetade hela sitt verksamma liv i Stengård, vad jag vet. De gick förbi hemma med sin avlöning varje lördagseftermiddag och det var märkligt att höra deras svar på frågor. Först svarade den ena och strax efter kom samma svar från den andra, precis samma svar, så hade man varit vänd ifrån dem skulle man tro att man fått svar två gånger från samma person. I fostran ingick det ju då att barnen skulle ha stryk. Det berättas att deras far spände fast deras kläder i hyvelbänken, när han inte orkade hålla dom längre och skulle ge dem stryk. När deras far, som blev mycket gammal var död, skingrades deras kapital och de fick komma till fattigstuga eller ålderdomshem som det senare kallades. Där fick de det bra.

Fattigstugan bestod först vara av ett stort rum, med bakugn och öppen spis. Vid ena väggen var det sängar för män och vid andra för kvinnor. Så länge de gamla klarade sig hemma fick de fem kannor mjölk i månaden. Det var så "Mosakär" hade det. Men på fattigstugan hade de förutom mjölet två kronor. Brödet förvarade de under sina kuddar. Där de även hade andra förnödenheter. Löss och loppor var vanligt förr och i sådana här stugor fanns det även råttor. En del gamla var sängliggande och fick hjälp av dem som kunde vara uppe. Man trängdes och fick kämpa för utrymmet vid spisen. vid julen kom kanske någon med äpplen eller julgotter och då fick de som var sämst och låg längst bort inget. Där fanns de åderförkalkade och tre som man kallade idioter. De var skadade från födseln. Den ena kunde bara säga "godda på dej Frans". Nissas – Albert som mest frågade "har du nått snus Ida" och slog med händerna mot axlarna och så Gusten som kunde hjälpa till att hugga ved. Senare fick en tant gå till fattigstugan om dagarna mot betalning och hjälpa de gamla och svaga. Frans och de som "var tokigast" fick skickas till hospitalet i Vadstena (till spettarn). Det blev då påtagligt bättre och kunde kallas ett ålderdomshem.